Oranjestad 22 Juni 1946.-

Mejuffrouw K.van Huygenvoort,
Watertorenplein 44,
T I L B U R G .-

Geachte Mejuffrouw van Huygenvoort,

Uw schrij en d.d. 1 Mei j.l. in ons bezit, waarvoor onzen dank.-
Wij stellen het zeer op prijs, dat U zich zoveel moeite getroost voor de zaak van onzen overleden zoon Boy; U moet het ons echter niet kwalijk nemen, wanneer wij U vragen, wat de eigenlijke bedoeling van Uw reeds genoemd schrijven is.-
Door al Uw voorbehoud en de onvolledigheid van dezen brief heeft U een zeker onzekerheid bij ons teweeggebracht, dit grieft ons.-
Het is ons niet recht duidelijk, waarom U ons deze"belangrijke mededelingen" stuurt, terwijl ze volgens U zelf niet volledig zijn.-

Wij zouden graag enkele zeer duistere punten opgehelderd zien en dit is dan ook de reden, dat wij U lastig vallen met de volgende vragen.-
In de derde alinea van Uw brief schrijft U " een vriend, waar Boy het laatst mee samen gewerkt heeft enz".
Wie is deze vriend en welk is zijn adres?-Wilt U ons dit berichten?
In een van Uw vorige brieven maakte U ook melding van een ouden heer, met wien Boy vooral in Oisterwijk veel samen was.- Wij verzochten U ons de naam en het adres van dezen heer te willen opgeven.- Hierop hebben wij nog steeds Uw antwoord niet.-

Wat bedoelt U met"onder voorbehoud"? Waarom deed U deze"belangrijke mededelingen" in haast en onder voorbehoud? Twijfelt U zelf aan deze?
Op welke beruchte N.S.B. er zou Boy een moordaanslag gepleegd hebben?

Boy en de anderen zouden door Hoffmann overgeleverd zijn aan Konrad. Wat wist Konrad van Boy af, zit hij niet in dezelfde gevangenis als Hoffmann?
Zou Hoffmann U niet zoveel mededelingen gedaan hebben, hopende dat hij door te praten vermindering van straf zou krijgen?
Immers, Duitsers moet men altijd bij voorbaat wantrouwen, ze liegen altijd.
U schrijft, dat Boy volgens Konrad zeker niet in den Haag terechtgesteld zou zijn doch ergens anders, waar dan wel, en wanneer dan?

U kunt zich niet voorstellen hoe Uw brief ons in de war gebracht heeft.-
Mededelingen, waar Uzelf aan twijfelt en daardoor niet nagelaten hebben bij ons een zekere onzekerheid teweeg te brengen.-
Nick heeft alle kampen in Duitsland, Nederland, Belgie en Frankrijk afgezocht en op grond van diverse gegevens, die logischer wijze met elkaar te

met elkaar te verenigen waren, hebben wij ons een mening gevormd.-

Tonny Brantenaer, die op dezelfde dag gevangen genomen werd als Boy, samen met hem in de cel gezeten heeft, voor en na de veroordeling, samen met hem ter dood veroordeeld werd en ook samen met hem in dezelfde celwagen naar Scheveningen vervoerd werd, schreef ons, dat Boy en nog twee anderen in Scheveningen werden achtergelaten, op een plek, waar men gewoon was de executies te volvoeren, terwijl hij zelf naar het Oranjehotel vervoerd werd. U begrijpt wel, dat een dergelijke mededeling voor ons van veel meer waarde is dan mededelingen in haast en onder voorbehoud gedaan.-

Wij apprecieren ten zeerste dat U zich moeite wilt getroosten om zoveel mogelijk omtrent Boy te weten te komen, maar verzoeken U ons geen mededelingen te doen, wanneer U hiervan niet de volle zekerheid heeft.-

De gele koffer behoorde niet aan Boy, het is dus heel goed mogelijk dat het van kennissen is; volgens Nick zou die koffer van de familie Moerenburg op de Bredascheweg 268 zijn.- Mochten ze er om komen, dan kunt U de koffer in kwestie afstaan.-

Met beleefde groeten aan U en de Uwen,

Hoogachtend,

S.N.Ecury en echtgenote

Kitty van Huijgevoort
Watertorenplein 24
Tilburg- Nederland.

TILBURG, 4 December 1945

Fam. S.N. Ecury-Ernst,
Oranjestad,
Aruba, N.W.I.

Zeer Geachte Familie,

Hartelijk dank voor Uw brief van den 30e October met de ingesloten bidprentjes. Het is overbodig U te zeggen, dat wij Boy ooit noch in onze gedachten, noch in ons gebed zullen kunnen vergeten.

Met betrekking tot bedoelde heer kan ik U tot mijn genoegen mededelen, dat ik hem heb kunnen "opsporen". Aangezien hij echter geen vaste verblijfplaats heeft, zou ik U voorlopig voor de goede orde willen verzoeken deze brieven per adres aan mij te richten. Ik beloof U dat ik voor onmiddellijke doorgave zal zorg dragen. Zijn naam is : de heer Smits. Toevallig zal ik hem morgen treffen in verband met werk voor de Stichting 1940-1945, waarvan Ben waarnemend directeur is en ik secretaresse. U zult ongetwijfeld over de radio gehoord hebben het doel en taak van deze organisatie, welke mede door H.M. de Koningin is opgericht. Mogelijk dus dat hij U zelf zal schrijven, ofschoon hij natuurlijk ook eerst Uw brief kan afwachten.
U vraagt mij "mede te willen helpen opdat Boy's offer door de officiële instanties erkend wordt". Lieve Mijnheer en Mevrouw, natuurlijk wil ik alles doen daarvoor, doch ik sprak hierover met Luis, en tot mijn spijt heeft hij me niet veel positieve mededelingen gedaan. Wanneer U er b.v. prijs op stelt, dat ik in contact treed met een van zijn resp. commandanten van de verzetsgroepen en hem de juiste toedracht vraag van een speciaal geval, b.v. een overval, een roof hier of daar, en dat ik U daarvan een verslag geef ter plaatsing in een courant zoals dit hier vaak gebeurt, dan ben ik zeer gaarne bereid U daarmede van dienst te zijn. Anders weet ik niet wat Uw bedoeling was. Wilt U me hierover nog nader inlichten ?

Vervolgens sluit ik me aan bij de dankbetuigingen van Moeder voor de pakken ! Het is werkelijk enorm, eerlijk gezegd waren we er verlegen mee. En ze zijn juist voor Kerstmis nog aangekomen.

Het spijt me dat Nic zonder meer vertrokken is, maar waarschijnlijk zal hij toch nog terug komen naar Holland. Misschien komt dan een Uwer ook wel mee als de gelegenheid tenminste gunstig is ?

Ontvangt U allen mijn hartelijke groeten en o ja, nog een verzoekje. Wilt U mij gewoon Kitty noemen? Boy zei altijd als Moeder "U" zei in het begin: "Ik heb de pest aan "U" ! Ik hoop spoedig weer van U te horen en verblijf inmiddels, U een , voor zover dit onder de omstandigheden mogelijk is, gelukkig Kerstfeest en een voorspoedig Nieuwjaar te wensen.

Uw :

Kitty van Huijgevoort.

No.2

17 Dec.1945

Geachte Familie ,

De brief was nog even blijven liggen, toen hedenmorgen een niet-aangekondigd pak hier arriveerde ! Wij waren zeer verrast en geldt onze dank de 3 levensmiddelen pakketten, zeker niet minder dit laatste met allerhande inhoud dat zo nodig is in het dagelijks leven. DE baddoeken (zeer aardige attentie op de naam erop te laten drukken !) het ontbijtlaken met vingerdoekjes, de zwarte en grijze stof , de sigaretten en sigaren (!) de hemden voor Ben, de zakdoeken enz.enz. te veel om op te noemen, alles was zo geweldig en wij zijn U onuitsprekelijk dankbaar. Het is werkelijk veel te veel. Wij waren echter ook zeer ontroerd bij de gedachte aan Boy: hij had dat nog eens moeten zien.

Ik zal de brief nu onmiddellijk verzenden en hopelijk nog per expresse.

Nogmaals met hartelijke groeten , en met de meeste hoogachting,

Kitty van Hengelaar.

Watertorenplein 24
Tilburg- Holland.

TILBURG, 14 December 1945

Familie S.N. Ecury-Ernst,
A r u b a N.W.I.

Zeer Geachte Familie,

Reeds eerder had ik zelf U een brief willen schrijven. Doordat Kitty zelf Uw brieven met betrekking tot de vriendschap en illegale samenwerking met Uw zoon Z.G. moest beantwoorden heb ik gemeend maar te wachten totdat de aangekondigde pakketten in ons bezit waren. Hiervoor danken wij U zeer hartelijk, doch ik kom hierop later in deze brief terug.

Geachte Familie, het is mij een groot genoegen zij het dan schriftelijk als Moeder van Kitty met U kennis te kunnen maken. Elva en Nic, waarmede ik reeds eerder heb kennis gemaakt, kunnen zo een en ander over ons aan U mededelen, zodat wij toch niet geheel vreemd voor U zijn.
Weliswaar heeft Kitty ook in mijn naam geschreven, maar toch moet ik U allen nog mijn innige deelneming betuigen met het zware offer dat God van U gevraagd heeft. Weest overtuigd van mijn bezorgdheid en genegenheid, ja ik kan wel zeggen van mijn moederliefde voor Uwen lieven Boy Z.G. In de tijd dat hij bij ons kwam en vooral later toen het hem zo moeilijk werd, heb ik hem bijgestaan en steeds voor ogen gehouden dat hij niet alleen stond, want dat zijn Vader en Moeder elke dag aan hun kinderen dachten en bidden dat God hen behoedde. "En zo je Hem het grote offer van je leven moest brengen, zorg dan dat je steeds bereid bent". Voor zijn laatste heengaan wees ik hem nog op het scapulier medaille dat hij altijd droeg, waarop hij met trots zei, dat heb ik van mijn ouders gekregen. Ik heb toen gezegd: "O.L.Vrouw zal je bijstaan in zware dagen. Wees vooral moedig, wij bidden voor je", waarop Boy zei, en dat heeft me zo getroffen: "Mevrouw als het mis mocht gaan vertelt U dan aan mijn ouders e.e.a. van me en geef hen die grote foto waar wij met driën opstaan en vergeet mij ook niet in Uw gebed".
Het is zo jammer dat deze veelbelovende jongeman het slachtoffer is geworden van zijn plicht. Beter als menig ander voel ik met U het leed over het verlies van zulk een dierbaar kind. Wij kunnen ons steeds nog niet indenken dat we Boy niet meer zullen zien. Doch het is God's werk, Hij zal U sterken en kracht geven om deze zware beproeving met gelatenheid te dragen, al kost het soms enige moeite. H.Missen en gebed is het enige wat wij nog voor Boy kunnen doen en hierdoor zal hij in onze herinnering steeds blijven voortleven.

Hartelijk dank voor de bidprentjes, die wij nog van U mochten ontvangen. Ik zou wel kunnen blijven voortpraten over Uwen lieven jongen, maar ik heb nog een andere plicht.

Dinsdag, 11 Dec. kwamen tot onze grote vreugde 3 pakken binnen. Wat een verrassing. Zeer, zeer hartelijk dank voor deze lieve attentie, 't is werkelijk te veel. U kunt zich in Uw rijk land werkelijk niet indenken wat wij jaren hebben moeten missen. Daarom is alles voor ons als het ware een "openbaring"! Alles wordt dubbel gewaardeerd, omdat er eenvoudig gebrek is aan alles. Dit zult U wel van Uw eigen kinderen gehoord hebben en de huismoeders die de zorg hebben voor het gezin voelen dit nog het hardst.

Nogmaals hartelijk dank voor al Uw goede gaven, doch vooral voor Uw vriendschap en genegenheid, wa rop wij zeer veel prijs stellen en hopen van harte dat dit in de toekomst zo mag blijven. Ik weet zeker dat dit ook in de geest van Boy Z.G. is, die ik zelf als eigen kind liefhad.

Zeer Geachte Familie, ontvang hiermede de hartelijkste groeten, speciaal aan Nic, die ik nog wel even verwacht had voor hij naar huis ging. Maar ja de tijd zal kort geweest zijn. Tevens wens ik U allen een gezegend Kerstfeest en een gelukkig Nieuwjaar met de beste wensen voor Uw gehele familie.

Nogmaals hartelijk dank en vriendelijke groeten, ook van Ben, maar vooral van mij,

Hoogachtend,

Mevrouw A. van Huijgevoort-Aarts.

Mev. A. v. Huijgevoort-Aarts

Kitty van Hui[illegible]evert
Watertorenplein 24
Tilburg-Holland.

TILBURG, 1 Mei 1946.

Fam. S.N. Ecury- Ernst,
P.O.Box 2,
Oranjestad.
Aruba N.W.I.

Zeer Geachte Familie,

Enigszins tot mijn verbazing heb ik de afgelopen maanden niets meer gehoord van U, doch neem ik aan dat U mijn laatste brief en ook die van Moeder, welke was ingesloten, ontvangen heeft. Mocht dit niet zo zijn, dan hoor ik dit nog wel van U ?

De reden van mijn schrijven is echter van geheel andere aard dan U waarschijnlijk verwacht . Ik had U al lang eerder willen schrijven naar aanleiding van het volgende. In Amsterdam is een bureau opgericht, n.l.Rijksinstituut voor Oorlogsdocumentatie.Chef daarvan is de bekende radiospreker van Radio Oranje, Drs. Lou de Jong.Om kort te gaan, reeds in Januari van dit jaar ben ik enige malen in Amsterdam geweest en heb een bezoek gebracht aan genoemde h heer de Jong in verband met de z.g. "erelijst". Speciaal heb ik hem onder de aandacht gebracht, dat het geval van Boy Z.G. zeer bijzonder was en heeft hij mij beloofd dat dit als een buitengewoon geval in de documentatie van de gevallen helden zou worden vermeld.

Toen Nic en Luis de Lannoy terug gingen naar Curacao heeft Luis me gezegd, dat alle inlichtingen over de laatste dagen van Boy binnen waren, en dat 2men " alle personen gesproken had, met wien Boy het laatst gewerkt en gesproken had.
Ik nam e.e.a. aan en wilde me verder niet opdringen, doch heb ik steeds getracht de Duitsers op te sporen, die chef waren van de S.D. resp. in Rotterdam en Den Haag, degene dus die verantwoordelijk waren voor de moord en arrestatie . Daar ik de laatste maanden in Rotterdam studeerde en veel tijd had om alles na te pluizen, ben ik tot de ontdekkingrgekomen, met behulp van oud illegale vrienden, dat de chef van de S.D. van Rotterdam en Scheveningen, door de Canadezen gearresteerd en later overgeleverd aan Nederlandsche instanties, waren opgesloten in Rotterdam in de gevangenis aan de Noordsingel. Mij zelf was het niet mogelijk die Duitsers te spreken, maar een Rotterdamse vriend, waar Boy het laatste mee heeft samengewerkt is erin geslaagd om namens mij, in de cel van deze voormalige commandanten door te dringen onder het bijzijn van een rechercheur.

Wie.

gjo

En nu moet ik U, onder voorbehoud, de volgende opzienbare mededelingen doen, ofschoon het uiteindelijke resultaat even treurig blijft, zo niet nog tragischer.

Aldus:

" De chef van de S-D. te Rotterdam,was een zekere Hoffmann,wiens hoofdkwartier was op de Heemraadsingel Hoek Mathenesserlaan te Rotterdam. Toen Wim (bedoelde heer,waarover ik sprak)de cel binnenkwam zei H. direct Ich kenne Sie.Hij beschreef nauwkeurig het signalement van Wim dat aan de S.D. bekend was in 1944. Alles klopte nauwkeurig, en was èn Wim èn de rechercheur verbaasd over het geheugen van H. Ik had Wim enkele foto's gegeven van Boy, die thuis gemaakt waren en toen hij ze aan H. liet zien,met de mededeling dat hij graag inlichtingen had over deze jongeman, herrinnerde H. zich Boy direct,doch zeer typisch, afgezien van het uiterlijk, zei hij onmiddellijk, Dat is Ernst.Nee zei Wim, hij heet Ecury. Nee,Ernst,beweerde H.Plotseling schoot Wim te binnen, dat Boys schuilnaam was H.P.Ernst en had H. inderdaad gelijk.
H. kon zich het geval goed herinneren en zal ik even herhalen wat hij vertelde. Op Zondag, ? November (waarschijnlijk 5 Nov) zat H. op zijn hoofdkartier op de Heemraadsingel,in de voormiddag en was ook "Keesje Bitter of "Klein Keesje " daar, welke èn van de illegaliteit was èn van de S.D. (Rijksgenoegheide

Wie is wie zijn adres?

Hoffmann

Wat is er van Keesje Bitter geworden?

Kitty van Hu[illegible]t
Watertorenplein 24
Tilburg-Holland.

TILBURG, 1 Mei 1946.

Fam. S.N. Koury- Ernst,
P.O.Box 2,
Oranjestad.
Aruba N.W.I.

Zeer Geachte Familie,

Midgezien tot mijn verbazing heb ik de afgelopen maanden nieta meer gehoord van U, doch meen ik aan dat U mijn laatste brief en ook die van Moeder, welke was ingesloten, ontvangen heeft. Mocht dit niet zo zijn, dan hoor ik dit nog wel van U ?

De reden van mijn schrijven is echter van geheel andere aard dan U waarschijnlijk verwacht . Ik had U al lang geleden willen schrijven naar aanleiding van het volgende. In Amsterdam is een bureau opgericht, n.l. Pijkainstituut voor Oorlogsdocumentatie. Het dienen is de bekende radiopraeter van Radio Oranje, Drs. Lou de Jong.Om kort te gaan, reede in Januari van dit jaar ben ik enige malen in Amsterdam geweest en heb een bezoek gebracht aan genoemde h heer de Jong in verband met de z.g. "erelijst". Speciaal heb ik hem onder de aandacht gebracht, dat het geval van Boy Z.G. zeer bijzonder was en heeft hij mij beloofd dat dit alle een buitengewoon geval in de documentatie van de geval ien helden zou worden vermeld.

Toen Nio en Lula de Lannoy terug gingen naar Curacao heeft Lula me gevraagd, dat alle inlichtingen over de laatste dagen van Boy binnen waren, en dat Men " alle personen gesproken had, met wien Boy het laatst gewerkt en gesproken had.

Ik kan e.a. aan U wijde me verder niet opdringen, doch heb ik steeds getracht de Duitsers op te sporen, die chef waren van de S.D. resp. in Rotterdam en Den Haag, degene due die verantwoordelijk waren voor de moord en arrestatie . Daar ik de laatste maanden in Rotterdam studeerde en veel tijd had om alles na te pluizen, ben ik tot de ontdekking gekomen, met behulp van oud illegale vrienden, dat de chef van de S.D. van Rotterdam en Scheveningen, door de Duitsers gearresteerd en later overgeleverd aan Nederlandsche instanties, waren opgesloten in Rotterdam in de gevangenis aan de Noordsingel. Mij zelf was het niet mogelijk die Duitsers te spreken, maar een Rotterdamse vriend, wiens Boy het laatste mee heeft gewerkt is erin geslaagd om namens mij, in de cel van deze voormalige commandanten door te dringen onder het blijzijn van een rechterchter.

En nu meet ik U, onder voorbehoud, de volgende opzienbare medeelingen doen, ofschoon het uiteindelijke resultaat even treurig blijft, zo niet nog treuriger.

Aldus:

" De chef van de S-D. te Rotterdam, was een zekere Hoffmann, wiens hoofdkwartier was op de Heemraadsingel Hoek Mathenesserlaan te Rotterdam. Toen Wim (bedoelde heer, wiens zoon ik spreek)de cel binnenkwam zat H. direct Ich Kerne Sie.Mij bescheert nauwkeurig het signalement van Wim dat aan de S.D. bekend was in 1944. Alles klopte nauwkeurig, en was ên Wim ên de rechercheur verbaasd over het gehoorgen van H. Ik had Wim enkele foto's gegeven van Boy, die thuis gemaakt waren en toen mij ze zei Hi Lief Zien,met de medeeling dat hij erge inlichtingen had over deze jongeman, herkennerde H. zich Boy direct,doch zeer tijdsch, afgezien van het uiterlijk, zet hij onmiddellijk, dat is Ernst.Nee zei Wim, mijn heet Koury. Nee,Ernst,bewerde H.Toeselling schoot Wim te binnen, dat Boya oohmijnem was H.E.Ernst en had H. inderdaad gelijk.

H. kon zich het geval goed herinneren en zei ik even herhalen wat hij vertelde. Op Zondag, 4 November (waarschijnlijk 3 Nov) zat H. op zijn hoofdkartier op de Heemraadsingel,in de voormiddag en was ook "Keesje Bitter of "Klein Keesje " daar, welke ên van de illegaliteit was ên van de S.D. [illegible]

(bijzonderheden over dit Keesje zullen U wel bekend zijn, o.a. de valse rol die gij gespeeld heeft.)
De kerk in de Mathenesserlaan ging uit en plotseling zei Keesje tegen Hoffmann:Kijk, daar heb je nu wie jullie zoekt, Ernst. Boy werd n.l. gezocht wegens een moordaan slag op een beruchte N.S.Ber. in de Vierambachtstraat. Klopt. zei H. stuurde zijn mannen erheen en de arrestatie volgde daarop zonder enige moeilijkheden.Boy werd voor H. gebracht en werd geconfronteerd met Keesje, van wien Boy dacht , dat hij "goed " was, maar wie Boy juist zo kon laten praten zoals H. wilde. Keesje had met H. afgesproken, als Boy loog, zou hij een knipoog geven, en dan wist Kees en H. het in die banen te leiden, dat Boy wel moets praten. Om kort te gaan, die dag zijn er nog meer gearresteerd, en spoedig daarop gaf H. Boy en de anderen over aan zijn collega in Scheveningen, een zekereKonrad. H. voegde er nog aan toe, dat K. wel niet zo'n goed geheugen had, en dat K. ook erg laf was en hij zeker Boy niet zelf doodgeschoten zou hebben.
Zover het scherpe verhoor aan Hoffmann. Toen ging Wim naar Konrad en vevolgde deze aldus:
Hij kon zich Boy persoonlijk niet herinneren , wel de groep die hij in November 1944 van H. had doorgekregen.
K. wist met zekerheid te zeggen, dat Boy in den Haag niet was ter dood gebracht. Op Wim's vraag of hij dan een natuurlijke dood was gestorven, antwoordde hij, Nee, zeer zeker niet, van die groep is er een gestorven, en dat was een Hollander, die hij zich nog goed kon herinneren.Zoals K. zelf toegaf, heeft hij nooit de "moed" gehad om iemand dood te schieten, want hij durfde niet en als hij het aan collega's vroeg dan was het antwoord" doe het zelf maar wij hebben het te druk met onze afdeling ."Wanneer precies wist K. niet, maar tussen November en Maart is de groep Rotterdam, die zeer slecht bekend stond bij de S.D. als leden van het gewapende verzet, naar Amersfoort gebracht, en is Boy daar niet uitgevallen. Hij i s m e e g e g a a n . Enkele weken voor de bevrijding, bij de aanslag op Reuter is er in A'foort een Schnellgericht geweest, (dus einde Maart) waarbij waarschijnlijk de groep Rotterdam is ter dood gebracht. Het is uitgesloten dat Boy naar andere kampen dan A'foort is gegaan, maar volgens K. bijna zeker dat Boy bij dat Schnellgericht is gefusilleerd. Zekerheid is hier niet over, maar K. achtte het ook bijna onmogelijk, dat Boy van A. naar Duitsland is getransporteerd, want alleen de " lichte gevallen", waaronder hij verstond de mensenn die bij razzia's waren opgepikt, zijn op die manier naar Duitsland gegaan.
Onmiddellijk heb ik toen in A'foort getracht inlichtingen in te winnen, maar goals K. zei, het is goed mogelijk dat Boy onder het transport een andere naam heeft aangenomen, en gezegd dat hij niet Ernst hette, in dit geval is het natuurlijk moeilijker om iets uit te vinden, maar ik vermoed dat Boy, indièn hij zijn naam veranderd heeft, hij zijn p u i s t e naam heeft opgegeven,in verband met het feit, dat hij Nederlandsch Onderdaan was. Zoals hij mij dikwijls heeft gezegd, kon dat in geval van nood nog een kans betekenen, maar onder de gegeven omstandigheden zullen de Duitsers wel niet veel notitie genomen hebben van het feit al of niet Nederlander.te zijn. Tot nog toe heb ik niets uit A'foort gehoord,maar kon die betreffende rechercheur me nog een andere weg wijzen om meer te weten te komen. Als ik dezer dagen nog niets hoor, zal ik me maar tot hem wenden.
E.e.a. werpt weer een nieuw licht op de zaak, doch begrijp ik niet, wiè die absolute zekerheid had, dat Boy in den Haag is gevallen. Ik persoonlijk ben er nooit van overtuigd geweest, want immers de Duitsers alleen konden het weten? En aan de waarheid van hun verklaringen hoeft niet getwijfeld te worden, zij hebben er geen voor-of nadeel bij. Administratie van de doodvonnissen in Scheveningen is er niet, maar wèl van Amersfoort, mogelijk dus dat we in de naaste toekomst nog meer vernemen.

Wie was deze N.S.B.er.

Hoe? Waar? Wanneer? Vide brief Bank aan

Waar was Konrad?

Waar dan wel?

Waarom niet gevraagd tot alle details? Binnen welke omstandigheden zekerheid? Zelfs zeker? Uitsluitend bijgelovig?

dus le heeft geen absolute zekerheid!

Ik heb deze brief in grote haast geschreven en bied ik U beleefd mijn verontschuldingen aan voor de tikfouten, maar deze brief moet nu direct weg.

Commentaar mijnerzijds is op deze brief niet nodig denk ik en zie ik met spanning Uw antwoord tegemoet, of U misschien van andere zijde ook hierover reeds iets vernomen heeft, hetgeen ik gezien het onderhoud met H. en K. uitgesloten acht.

Met hartelijke groeten van Moeder en Ben aan U allen, speciaal van mij, verblijf ik in afwachting,

met de meeste hoogachting,

Kitty van Rijgersoort.

P.S. Is het aan U ook bekend, of Boy in het bezit was van een groot geel-beige reiskoffer ? Dit is nog bij ons en had Boy het bij mij gebracht met de boeken erin, en weet ik niet beter of het was van hem, maar van zekere zijde werd mij "medegedeeld" dat het niet van hem was, maar van een "kennis". Niet omdat het juist die koffer is, maar ik twijfel sterk aan de waarheid van die "mededeling".

Ik heb deze brief in grote haast geschreven en stel ik U beleefd mij in verontschuldiging aan voor de tikfouten, maar deze brief moet nu direct weg.

Commentaar mijnerzijds is op deze brief niet nodig denk ik en zie ik met spanning U's antwoord tegemoet, of U misschien van andere zijde ook hierover nieuws iets vernomen heeft, tegen ik gezien het onderhoud met H. en K. uitgesloten acht.

Met hartelijke groeten van Moeder en Ben aan U allen, speciaal van mij, verblijf ik in alwachting,

met de meeste hoogachting,

Uwdw Jan Schmidt

P.S. Is het aan U ook bekend, of Foy in het bezit was van een groot zeil-boige reiskofter? Dit is nog bij ons en had Foy het bij mij gebonden met de boeken erin, en weet ik niet beter of het was van hem, maar van zekere zijde werd mij "medegedeeld" dat het niet van hem was, maar van een "kennis". Niet omdat het juist die koffer is, maar ik twijfel sterk aan de waarheid van die "medededeling".

ORANJESTAD; 30 October 1945.-

Aan Mejuffrouw:
Kitty van Huijgevoort,
Watertorenplein 24
Tilburg (N.Br.) Nederl.-

Hooggeachte Mejuffrouw van Huijgevoort;

In dank ontvingen wij Uwen brief van den 27sten September j.l. en namen van den inhoud aandachtig nota.- Onzen welgemeenden dank voor Uw woorden van deelneming en troost in onze diepe droefheid over het verlies van onzen onvergetelijken zoon BOY Z.G.- Ook aan Mevr. Uw Moeder en aan Uwen broeder onze woorden van dank voor hunne deelneming in ons verdriet.- Wij kunnen U niet genoeg danken voor Uwen vlotten en extensieven brief over het leven van Boy, gedurende de tijd dat U hem gekend heeft en dat hij met U samen werkte.- Veel, ja heel veel troost hebben wij hieruit geput.-

Nooit zullen wij vergeten wat U en Uwe Moeder voor onzen Boy gedaan hebben en wij maken van deze gelegenheid gebruik om U en de Uwen oprecht te danken voor alle hartelijkheid en gezelligheid die Boy bij U ondervonden heeft.- Het is onze innige hoop dat wij in een niet verre toekomst persoonlijk met U kennis zullen kunnen maken.- Intusschen verzoeken wij U dringend ons zonder reserve te laten weten waarmede wij U van hieruit van dienst kunnen zijn.- Wij geven U de verzekering dat het ons zeer aangenaam zal zijn wanneer U van de door ons aangeboden diensten gebruik wilde maken.-

Terugkomende op Uw brief, waar U o.a. melding maakt van een heer van bijna 60 jaar, die U rekent als een van Boy's beste vrienden - gaarne zouden wij de namen en adres van deze heer willen hebben om met hem te kunnen correspondeeren.- Wy zullen het zeer op prijs stellen dat U medehelpt opdat Boy's offer door de officieele instanties erkend wierd - het zou echt jammer zijn als dit niet erkend werd.- Wij schreven Luis de Lannoy hier reeds zeer uitvoerig over.-

Wy doen U hierbijgaand toekomen drie bidprentjes ter herinnering aan onzen overleden zoon en verzoeken U hem niet te vergeten in Uwe gebeden.-

Thans eindigen wij met onze hartelijke groeten aan Mevr. Uwe Moeder, aan Uwen broeder en U zelf en teekenen;

Hoogachtend;

Fam.S.N.Ecury-Ernst.-